

Po svojih potih

„Predsednik De Gaulle nima pogojev, da bi s Kijem razpravljali o evropski varnosti, ker nihče v Evropi ne verjame njegovim besedam,“ je po pisanju londonskega Sunday Expressa izjavil britanski obrambni minister Denis Healey.

Če je bila ta izjava takšna, kakršna je bila objavljena, jo je pač težko smatrati za premišljeno. De Gaulle ni šel v Moskvo razpravljati o evropski varnosti, še manj o varnosti Francije. Francija danes vsekakor ni država, ki bi potrebovala česarkoli od Sovjetske zveze. Ravno obratno je položaj, kajti od svojega nastanka dalje se komunistični tabor ni nahajal v večji stiski (izvzemši med drugo svetovno vojno), kakršno preživlja danes. Ni državniško hoditi kar koli prositi nasprotnika, ki je v stiski. Za De Gaulle pa ni mogoče reči, da ne bi bil državnik.

De Gaullov obisk v Moskvi je začel tečaja, kar bo odtisnilo viden pečat zgodovini Evrope in vsega sveta.

Nevezana sedaj v živčni vojni, toda odločno del Zahoda, ima Francija edinstven položaj v Evropi nasproti Sovjetski zvezi. Ker ga ne mučijo več problemi imperija in ne težijo pogodbe, po katerih je bila Francija v podrejenem položaju nasproti Severni Ameriki, ima De Gaulle vse možnosti igrati posebno vlogo.

Vendar je povsem gotovo, da se njegova diplomacija ne bo končala v nobenem političnem francosko-sovjetskem sporazumu. Sadovi De Gaullova obiska v Moskvi bodo povsem drugačni. Njegov obisk v Moskvi pomeni tako za Zahod kakor za Vzhod tveganje. De Gaulle bi mogel povzročiti veliko nezadovoljstvo n. pr. v Zahodni Nemčiji, če bi poskušal sovjetom prodajati svoje ideje o bodočnosti obeh Nemčij. Zahodni Nemčiji je sicer prav, da ostaja problem združitve Nemčije vedno preč, ne pristaja na to, da bi ga kdo reševal drugače, kakor Nemci sami to hočejo. Zato so Nemci hvaležni De Gaullu, da pri sovjetskih načelnih nemško vprašanje po nemških željah. Glasnik te zahvale je bil v javni izjavi sam kancler Erhard.

Na drugi strani pa je De Gaullov nacionalizem močno privlačen za narode v evropskih satelitskih državah. Komunistične partije držijo nacionalne težnje vzhodnoevropskih narodov v svojih kleščah, delno podrejene tudi sovjetski partijski hegemoniji. Vpliva De Gaullova zgleda v sklopu vzhodnoevropske skupnosti na vzhodnoevropsko komunistično skupnost Moskva pač ne bo smela podcenjevati, še manj zanemarjati.

Če bi se De Gaulle posrečilo z njegovim obiskom zmanjšati živčno napetost med Vzhodom in Zahodom, bi državniška morda mogli najti izhod iz začaranega kroga te vojne druge polovice dvajsetega stoletja. Z vzhodnoevropsko komunistično skupnostjo državah je bila Moskva že doslej prisiljena zmanjšati svoje kontrolo nad gospodarskim in kulturnim udejstvom vzhodnoevropskih narodov, po De Gaullovem obisku pa se bo ta razvoj vsekakor še pospešil, nikakor pa ne bo zagal.

Vse v Evropi namreč teži k odpravi meja med državami in narodi, na vseh področjih človeškega udejstvom. Politično področje je ostajalo najdalje nedotaknjeno v tem pogledu.

De Gaulle kot predsednik bo vsekakor ohranil meje Zahoda neokrnjene. Je najprej Francoz, nato šele vse drugo. De Gaulle ima slab vid, ve povedati njegova okolica, toda še nikdar ni zamenjal sovražnika s prijateljem, če ga je srečal. Toda kot general je prav lahko prožen in gibčen, kakor je bil med drugo svetovno vojno in ob prevzemu oblasti v Franciji, ko je bil prav on tisti, ki je preprečil francoski komunistični partiji, da bi zavladovala v Parizu in s tem v vsej Franciji. De Gaulle nikakor ne izpodkopava varnosti Zahoda, pač pa varnost vzhodnoevropskega komunističnega sistema.

Z razkrojem tega sistema pa se ne ukazuje, pač, po kateri bo v bodoče šla

Podpis protokola med Titovo Jugoslavijo in Vatikanom

V soboto dne 25. junija je bil v Beogradu podpisan protokol med Titovo Jugoslavijo in Vatikanom o obnovitvi medsebojnih zvez. Za Jugoslavijo je ta protokol podpisal Milutin Morača, za Vatikan pa podtajnik za izredna verska vprašanja v drž. tajništvu msgr. Agostino Casaroli.

Po podpisnem protokolu bosta podpisnika izmenjala uradne predstavnike, ki sicer ne bodo pravi poslaniki, toda bodo uživali diplomatsko imuniteto.

Po časopisnih poročilih se je z gornjim protokolom Titova vlada obvezala, da bo zagotovila kat. Cerkvi v Jugoslaviji neovirano izvrševanje bogoslužja. To delovanje duhovščine je pa omejeno strogo na cerkveno in versko področje in ga ne sme izrabljati v politične namene, sv. Stolici pa daje jurisdikcijo nad kat. Cerkvijo v Jugoslaviji in duhovnih in verskih zadevah, „če

ne nasprotuje notranjemu sistemu federativne socialistične republike Jugoslavije“. Vatikan s svoje strani pa obsoja vsako dejanje političnega in zločinskega nasilja.

Odnosi med Vatikanom in komunistično Jugoslavijo so postali napeti takoj po prihodu komunistov na oblast, ko so po vsej državi vzpostavili svojo strahovlado in mučili ter pobijali tudi kat. duhovščino.

Ob imenovanju zagrebškega nadškofa dr. Stepinca za kardinala leta 1952 je pa Tito prekinil diplomatske stike z Vatikanom, s katerim jih je sedaj po 14 letih obnovil.

Po podpisu protokola o obnovitvi stikov med Jugoslavijo in Vatikanom je srbska pravoslavna cerkev povabila zastopnika Vatikana na sestanek. Ta je bil v zgodovinskem samostanu Studenica.

De Gaulle v ZSSR

De Gaulle je prejšnji teden odletel iz Pariza na 10-dnevni obisk Sovjetske zveze, skupno s svojim zunanjim ministrom Couve de Murville. Na letališču v Moskvi so De Gaulle in njegovo spremstvo pričakali z vsemi slovesnostmi glavni tajnik sovjetske KP Brežnev, predsednik države Podgorny, predsednik vlade Kosygin in zunanji minister Gromiko. Ob cesti z letališča v Moskvo je gostom vzklikala v pozdrav velika množica domačinov, mahajoč s sovjetskimi in francoskimi zastavicami.

De Gaulle je imel s sovjetskimi komunističnimi voditelji več ur trajajoče razgovore o problemih predvsem Evrope, se pravi o vprašanju Nemčije in drugih zadevah. V razgovorih se je De Gaulle dotaknil tudi vprašanja Vietnam. Vsi razgovori so bili tajni ter je bilo doslej objavljeno le, da bo Francija podpisala z ZSSR sporazum o sodelovanju na tehničnem in vesoljskem področju. Političnega dogovora De Gaulle s sovjeti ni sklenil nobenega, ker so pač njegovi pogledi na rešitev nemškega problema drugačni kakor sovjetski.

Iz Moskve, kjer so mu sovjetski komunistični vodje podarili to „čast“, da je smel govoriti Moskvočanom z Leninovega mavzoleja, se je De Gaulle odpeljal v Sibirijo, v industrijsko središče Novosibirsk, kjer si je ogledal več tovarn, popeljali pa so ga tudi na tajejn sovjetski kozmodrom pri Baikonuru v tkzv. Zvezdograd, od koder so v njegovi prisotnosti izstrelili v vesolje dve raketi, katerih ena je ponesla na krožno pot nov Kosmos satelit. Tako je bil De Gaulle prvi tujec, ki je bil prisoten pri sovjetskem odstrelu rakete s satelitom. V Novosibirsku pa so sovjeti že lansko leto gostili Johnstonega svetovaleca, znanstvenika dr. Ronalda Honinga, tako da je bil De Gaulle drugi tujec v Novosibirsku.

Iz Sibirije se je De Gaulle podal v Leningrad, kjer je v nedeljo bil pri maši v cerkvi lurske Matere božje in tudi prejel sv. obhajilo. Sovjetski komunisti niso mogli preprečiti, da ne bi

De Gaulle s svojo gospo in s svojim spremstvom izpolnil nedeljske dolžnosti pred vso sovjetsko in svetovno javnostjo. Pred cerkvijo so ga čakale navdušene množice Leningračanov, prisostvojoč De Gaullovi verski manifestaciji.

Iz Leningrada je odšel v Kijev, prestolnico Ukrajine, kjer ga je pozdravila nad polmilijonska množica Ukrajincev. Nato pa si je ogledal še Volgograd (Nekdanji Stalingrad).

Kakor je stara De Gaullova navedba, se je tudi na svojem potovanju po ZSSR rokoval z mnogimi ljudmi, se podajal v množice in stresal znane francoske krilatice o enakosti, bratstvu in svobodi. V ZSSR so pač lepo zvezele sovjetskimi državljanom, neprijetno pa sovjetskim komunističnim vodjem. Niso pa mogli De Gaulle preprečiti, da je mimo pripravljenega programa govoril z ljudmi z ulice. V vseh svojih govorih se je De Gaulle tudi pazil, da ni omenjal Sovjetske zveze, pač pa je večino govorov končal z vzklikom: Naj živi Rusija, naj živi prijateljstvo. Z Leninovega mavzoleja je Moskvočanom zaklical v ruščini: „Naj živi Moskva, živijo Moskvočani, živela Rusija, živelo prijateljstvo!“

V razgovorih s sovjeti je De Gaulle poudarjal, da smatra za najprikladnejšo bilateralna pogajanja med državami, prav tako med Nemčijo in ZSSR. A ZDA in drugi zahodni zavezniki vztrajajo na načelu, sprejetem ob koncu druge svetovne vojne, da smejo problem Nemčije reševati le vse štiri zmogovite velesile skupaj.

Kremelj je predlagal sklicanje evropske konference, na katero bi smele ZDA poslati le opazovalce.

De Gaullovi govorniki so pred De Gaullovim obiskom v ZSSR poudarjali, da De Gaulle v Moskvi nebo storil ničesar, s čemer bi škodoval Zahodu. Ob prihodu v Moskvo je De Gaulle poudaril, da hoče Francija vzpostaviti nove stike z Vzhodno Evropo in da začanja z ZSSR.

NATO obstaja še naprej

Ker od jutrišnjega dne, t. j. od 1. julija, francoski vojaški oddelki v Evropi ne bodo več spadali pod vrhovno poveljstvo NATO, je ameriški obrambni minister McNamara objavil, da so s francoskega ozemlja prva odletela ameriška letala in se preselila v glavnem v Anglijo, nekaj jati pa tudi v Zahodno Nemčijo. Iz Francije bodo ZDA postopoma razvozile v druge države članice

NATO, v glavnem pa v Zahodno Nemčijo tudi večino od 750.000 ton vojaškega materiala, ki ga je trenutno nakopičenega v De Gaullovi republiki. Približno 750.000 ton tega materiala Amerikanci že smatrajo za zastarelo ter ga bodo razdelili med zaveznike v sklopu programa o vojaški pomoči posameznim državam ali pa ga bodo prodali za staro železo. Ne nameravajo pa iz Evrope odvzati vojaški material v Vietnam.

ZDA so imele v Franciji vojaškega materiala v vrednosti okoli 900 milijonov dolarjev.

Francija pa je te dni začela umikati svoje vojaške oddelke iz Zahodne Nemčije. Začasno bo umaknila del svoje letalske sile, ker De Gaulle smatra, da je ravno letalstvo tisto, ki bo prvo zapleteno v kakršnih koli vojaški spopad z ZSSR, če bo do njega prišlo. Francija

Juan Carlos Onganía novi predsednik Argentine

Prejšnji teden smo poročali, da je bil v Argentini teden važnih odločitev. V razpravi je bila spomenica oboroženih sil o sedanji argentinski stvarnosti. V glavnem poveljstvu vojske so bili prejšnji petek znova zbrani vojaški poveljniki. Najprej sami z glavnim poveljnikom vojske generalom Pistarinijem, nato pa še z drž. tajnikom za vojsko gen. Castrom Sanchezom, popoldne istega dne je pa bil triurni sestanek z biv. ministrom za narodno obrambo dr. Suarezom v njegovem resoru. Poleg drž. tajnikov in podtajnikov oboroženih sil so bili še navzoči njihovi glavni poveljniki in šefi glavnih štabov. Sklenjeno je bilo, da bodo drž. tajniki pozneje razpravljali z dr. Ilijem o političnih načrtih, komunizmu in sredstvih za ohranitev notranjega miru, discipline in popolne veljave zakonov.

Veliko pozornost je vzbudilo prejšnji teden tudi uradno sporočilo glavnega poveljnika za vojsko, da je ljudskoradikalni poslanec Julian Saraceni Gimenez v mestu Bahía Blanca predlagal poveljniku tamošnjega V. armadnega zbora generalu Osiris Villegas razne spremembe v vladi, samo, da bi predsednik dr. Illia ostal še naprej na položaju. Vsekakor dokaz za zelo napeto stanje v državi.

V ponedeljek je razvoj dogodkov dobil pospešen tempo. Povzročila sta ga drž. tajnik za vojsko gen. Castro Sanchez in poveljnik II. armadnega zbora gen. Caro, ki sta prelomila vojaški dogovor ter sta šla na razgovor s peronisti. Ko je za ta razgovor in za njegovo vsebino zvedel glavni poveljnik vojske, je uradno objavil, da je odstavil generala Cara in ga dal zapreti, generala Castra Sancheza pa ne priznava več za drž. tajnika za vojsko. Obenem je izdal povelje vojski za pripravnost.

V takem stanju sta drž. tajnik in podtajnik za vojsko odstopila. V predsedstvu vlade so se ob dr. Iliji zbrali njegovi ministri. Po polnoči — že 28. junija, je bilo izdano uradno sporočilo dr. Ilije, v katerem ob navajanju za slug svoje vlade za politično pomirjenje in reševanje gospodarstva proglašala Pistarinijeve ukrepe za uporniške,

zaradi česar da ga tudi odstavlja in sam prevzema tudi glavno poveljstvo nad vojsko.

Gen. Pistarini je po posvetu z glavnima poveljnika za mornarico in letalstvo izjavil, da je gornja Illijeva odredba brezpredmetna; istočasno je izdal povelje vojski v Buenos Airesu in in notranjosti države naj zasede sedeže provincijskih vlad in prevzame policije, dalje naj zastraži vse telefonske in brezžojne centrale in radijske ter televizijske postaje. Povelje se je začelo namah izvajati. Spričo takega stanja so vsi ministri dr. Ilijeve vlade dali ostavke ter so z Ilijem vred ostali vsi noč od ponedeljka na torek v vladni palači, ki jo je med tem že obkolila vojska.

Dr. Illia je končno na zahtevo poveljnika II. armadnega zbora grala. Alsogaraja v torek ob 7. uri in 28 minut zapustil predsedstvo vlade in se odpeljal v hišo svojega brata Riharda v mesto Martinez. Vso oblast so prevzeli glavni poveljniki oboroženih sil: za vojsko general Pascual Pistarini, za mornarico viceadmiral Benigno Varela in za letalstvo brigadir Adolfo Teodoro Alvarez. Prisegli so ob enajstih dopoldne. Izdali proglas na narod, v katerem navajajo glavni razlog za nastale dogodke rešitev republike. Objavili so tudi prve odredbe, ki so bile naslednje:

odstavitev dosedanega predsednika iz podpredsednika, guvernerjev in viceguvernerjev v vseh provincih, razpust državnega kongresa in vseh provinc. parlamentov, odstavitev sodnikov vrhovnega drž. sodišča in glavnega drž. branilca, razpust vseh političnih strank, stopanje v veljavo revolucionarnega statuta in določitev političnih ciljev republike.

Po zaprisegi so odšli na stanovanje generala Juana Carlosa Onganija, vplivne vojaške osebnosti, ki je bil do lanskega leta glavni poveljnik vojske, in ga je Illijeva vlada odstavila s tega položaja. Člani vojaške junte so generalu Onganiji ponudili predsedstvo republike.

General Onganía je ponudbo sprejel ter je v sredo, 29. junija, dopoldne prisegel v vladni palači kot novi predsednik Argentine.

I Z T E D N A V T E D I N

V Saigonu je Kyjeva vojska prejšnji teden zavzela, brez prelivanja krvi, uporno budistično pagodo ter se je vodja upornih budistov Tam Chau prenehal postiti, čeprav je pred tedni zatrjeval, da ne bo odnehal prej, dokler Ky s svojo vlado ne bo odstopil. V večino Južnega Vietnam se je vrnil mir ter se je mogla južnovietnamska vojska skupno z ameriški oddelki znova posvetiti preganjanju komunističnih gverilcev. V minulem tednu so imeli komunisti izredno težke izgube na bojnem polju. Tako v ZDA kakor v Saigonu

gotovljajo, da je mogoče pričakovati nadaljnega popuščanja gverilske aktivnosti in to zaradi neprestanih letalskih napadov na Severni Vietnam in težkih gverilskih izgub na bojišču. Bo pa, meni Rusk, vojna še dolgo trajala.

Čuenlaj, kitajski predsednik j epo neuspelih konferencah v Romuniji, na katerih je hotel pridobiti romunske komuniste za svojo protisovjetsko politiko, odletel v Tirano v Albanijo, kjer so mu priredili navdušen sprejem. Tirana je bila okrašana s Stalinovimi slikami, v skupni izjavi pa sta Čuenlaj in albanski predsednik Hodža napadla Sovjetsko zvezo in ZDA.

Organizacija ameriških držav je sklenila, da bo v roku 90 dni umaknila svoje oborožene sile iz Dominikanske republike. Svoje čete bo začela odvažati že pred 1. julijem, ko bo prevzel oblast novi predsednik Joahim Balaguer.

V Boliviji bodo imeli 3. julija splošne volitve. Vlada je ugotovila, da sta odstavljeni predsednik dr. Paz Estenssoro ter vodja levičarskih rudarskih sindikatov Lechin izdala navodila ljudem, naj skušajo z nemuri preprečiti izvedbo volitev. Zato je vojska podzela stroge varnostne ukrepe.

Dr. Adenauer, biv. nemški kancler, je prejšnji teden na volilnem zborovanju v Vestfaliji izjavil, da ZDA niso pokazale ravno najboljših vodstvenih sposobnosti v Zahodnoevropski obrambni skupnosti, kar je imelo za posledico sedanje francosko zadržanje. Tistim, ki postavljajo vprašanje izbire med Francijo ali ZDA, odgovarja, da je tako vprašanje neumestno, ker je edina možnost ta, da sta Francija in ZDA skupaj.

Na 17 članski razorožitveni konferenci, ki znova zaseda v Ženevi v Švici, pa je britanski zunanji minister lord Chalfont poudarjal, da je „živčna vojna v Evropi v današnjih razmerah že brezpredmetna“ in da „bo komunistična Kitajska v zadnji četrtini sedanjega stoletja prav gotovo tista sila, ki bo držala v svojih rokah tehnično miru in vojne“. Kritiziral je Moskvo, da je „obsedena glede Nemčije in ostale Evrope“, da se sovjetsko zadržanje do teh problemov nezdravo in dvorezno“ in da bo „težišče sveta čez nekaj desetletij, kar čite varnosti, ležalo izven Evrope, v razburkanih pokrajinah Azije in Afrike“.

Drugačno gledanje na sedanji položaj je zmotno ter je zaradi tega treba vse storiti, da se Francija znova povrne v NATO.

SVETOVNI TISK O RAZMERAH V KOMUNISTIČNI JUGOSLAVIJI

Drugi največji buenosaireski dnevnik „La Nación“ je v svoji številki z dne 22. junija objavil pod naslovom: „Jugoslavija, dežela s svojstvenim izgledom med komunisti“, članek o razmerah v današnji komunistični Jugoslaviji, ki ga zaradi aktualnosti pričujemo v prevodu. Stavke v masnem tisku je podčrtalo uredništvo. Članek „Svojstven socializem“ je pa objavila ameriška revija „Time“ z dne 10. junija 1966.

Dežela s svojstvenim izgledom med komunisti

(La Nación, Buenos Aires)

Beograd, 16. junija („The New York Times“). — V mestu Ljubljana, v severnem delu države, je pred nekaj dnevi nek študent, ki se je udeleževal nekega političnega sestanka, vprašal neko visoko funkcionarko komunistične partije, če bi smel postaviti nekaj vprašanj, ne da bi se izpostavljaval nevarnosti, da bi proti njemu izvajali represalije. Funkcionarka mu je zagotovila, da jo lahko vpraša in da naj se ničesar ne boji. Nato jo je študent vprašal, če je res, da je zaslužila 10 milijonov dinarjev (8000 dolarjev) s preprodajo enega avtomobila znamke Mercedes, da je namreč kupila več avtomobilov za člane svoje družine in da je poslala svoja dva otroka na študij v Švico. Funkcionarka je odgovorila pritrdilno na vsa vprašanja in jokaje pred vsemi dejala: „Nič, kar sem naredila, ni protizakonito.“ Nato pa ji je študent odgovoril: „Toda, kdo pa je vse to plačal?“

Skoro istočasno se je šef partije v Bosni Cvjetin Mijatović udeleževal nekega ljudskega zborovanja, kjer so ga pogostili s kosilom. Ko je bilo kosilo končano, je Mijatović poklical natakarko in ga vprašal, kolik delež pripada plačati njemu. Njegovi gostitelji, ki niso mogli skriti začudenja, so mu povedali, da je vendar povabljen gost. Mijatović je vztrajal pri svoji zahtevi in pojasnil, da se je udeležil partijskega sestanka, kjer se smatra, da mora vsak plačati svoj delež za kosilo. „Toda vse je že plačano,“ mu je odvrnil eden izmed gostiteljev. Mijatović je nato izvlekel šop bankovcev, plačal svoj delež in istočasno vprašal: „Toda, kdo je vse to plačal?“

Pretekli teden so v Beogradu govorili, da je Veljko Vlahović, vodilni ideolog in eden članov vodstva Titove partije, iskal stanovanje, ker ne more več plačevati stroškov za vzdrževanje svoje razkošne vile.

Te anekdotične zgodbe, dasi ne povezane med seboj, so značilne za sedanje politično življenje v Jugoslaviji. Njegovi elementi so hrepenenje po večji svobodi in želja po večjem nacionalizmu. Država ima še dolgo pot do dvostrankarskega sistema, toda je že daleč od komunističnega sistema, v katerem ima samo ena stranka odločen glas. Ponekod z nasmehom pravijo, da tu vlada „sistem poldruge stranke“.

Dejansko je Jugoslavija v mnogem najbolj odprta in demokratična država od vseh komunističnih držav. Jugoslavlani imajo večjo stopnjo svobode za nasprotovanje, za čiščenje svoje kulta, za potovanje v inozemstvo in razpolagajo s precej raznolikim tiskom.

Seveda pa obstajajo važne omejitve. Partija ki se imenuje Zveza komunistov — šteje 1.046.000 članov — predstavlja, po izjavi enega njenih vodij,

Svojstven socializem

„Time“, 10. junija 1966

Teško je pač najti državo, v kateri a) obsojajo na štirinajstdnevni zapor pesnika, ki je napisal bogokletno pesem; b) objavljajo na prvi strani časopisa čez celo stran oglas Pepsi-Cola in c) dajejo zastoj najlepša zemljišča ob jadranski obali filmskim igralcem, kakor so Zofija Loren, Gene Kelly, Kirk Douglas, Doris Day in Frank Sinatra. To je sedanja Jugoslavija, paradokсна država šestih republik, petih narodnosti, štirih jezikov, treh ver in dveh pisav. Vsa leta po vojni vodi to državo 20 milijonov ljudi maršal Tito navzdol po poti nekega socializma. Danes je ta država, kakor to postaja polagoma tudi ostala vzhodna Evropa, najbolj avtonomna, odprta, razdražljiva in nekomunistična komunistična država na svetu. Prav simbolična sta bila dva majska praznika. Na Titov 74. rojstni dan so morale vse trgovine po državi razstaviti Titove slike, toda razstavile so jih med zahodnonemškimi fotoaparati in angleškimi blagovi. Letošnji štafetni tek po državi se je prav tako, kakor vsa leta, končal na Titov rojstni dan v Beogradu ter je bila tokrat izročena rdeče-

mnogo več, kakor „orientacijsko ideološko silo“. Razprostira se na vse gospodarske in socialne organizacije države in jih še vedno vodi v soglasju s politikom, ki jo določa centralni komite in jo izvajajo strankini aktivisti v nižjih plasteh.

Tisk je nominalno svoboden, toda ne sme kritizirati partije, njenih glavnih vodij ali njenega programa. Cerkev ima svobodo za opravljanje verskega bogoslužja, nimajo je pa za vodstvo šol ali da bi se udeleževale politično. Obstaja svoboda besede, toda kakršna koli izjava proti stranki, izgovorjena v javnem prostoru, je kaznjiva. Svobodna podjetnost je omejena na drobno trgovino in na majhne kmetije.

Istočasno je, po objavi nove ustave leta 1963, federalna skupščina prenehala biti izključno sredstvo partije in začena polagoma funkcionirati kot zakonodajno telo, ki odseva interese različnih segmentov države in njenih gospodarskih sektorjev.

Ustava določa tudi rotacijo vseh javnih položajev, razen Titovega predsedništva, vsaka štiri leta. Toda ugotavljajo nekateri skeptiki, ta rotacija bo ostala vodoravna, sprememb bo zelo malo in še tistih nekaj funkcionarjev, ki bi morda bili premeščeni, bo znova dobilo položaje, prikladne njihovem rangi in vplivu. Vendar pa mnogi upajo, da bo ta rotacija postajala vedno odločilnejši faktor v jugoslovanskem političnem življenju.

Če se sme soditi po izjavah visokih partijskih funkcionarjev, se namerava vodstvo partije postopoma otresti svoje vseomogočnosti in končno delovati le kot ideološki faktor.

Zgodovina uprave podjetij, ki jo ima v oblasti delavstvo, ki naj bi bilo uravnilo načelo delavske svobode od leta 1950 naprej, dokazuje, da obstaja med idealom in realnostjo ogromen prepad. Morala so minuti leta predno so taki sveti postali učinkoviti, dasi v nekaterih podjetjih še vedno ne izvršujejo svoje funkcije v učinkoviti obliki.

Vendar je opaziti, da partija podvzema ukrepe za prilagoditev svoje intervencije v okviru gotovih omejitev. V nekaterih podjetjih so se člani stranke nedavno postavili ob stran nekomunističnega delavstva proti uradni politiki.

Ko je poživila parlament, namerava partija sedaj poživiti znova tkzv. Socialistično zvezo delovnega ljudstva. Ta organizacija, ki šteje osem milijonov članov, je bila, po zgledu ljudskih front v drugih komunist. državah, navadno orodje partije za komunicacijo množic in za izvajanje navideznih volitev.

V zadnjih treh letih pa je predvsem na občinskih volitvah prišlo do tekmovanja. Ta mesec bo imela Socialistična zveza svoj šesti kongres, ki ima za cilj: pridobiti si večjo neodvisnost.“

mu diktatorju srebrna palica kot darilo jugoslovanskih športnikov. Prvega maja, na delavski praznik, pa v Beogradu letos prvič ni bilo vojaške parade in tudi Tita samega ni bilo v prestolnici. Večina prebivalstva je odšla iz mesta v okolico na izlete, ker je bil izredno lep dan. V petih letih se je število avtomobilov zvišalo v Jugoslaviji približno trikrat. V Jugoslavijo prihaja vsako leto tudi veliko število tujcev, večina z avtomobili. Za letošnje turistično sezono jih pričakujejo nad tri milijone. Ker Titova komunistična diktatura potrebuje vedno več tujih valut za svoje vzdrževanje na oblasti, je njegova vlada odpravila vizume za državljane 18 različnih držav, od Mongolije do Italije, Danske in Norveške. Stare hotele preurejajo po okusu zahodnih turistov. Odprtih je osem igralnic, toda sedem jih imajo v zakupu tujci, eno pa vodi država. Igralnice morajo dati Jugoslaviji 63% svojega dobička. Eden od pravovernih jugoslovanskih komunistov je iz nezadovoljstva nad takimi „kapitalističnimi“ novostmi zagodrnjal: Jugoslovanska zastava bi morala biti igralna kar-

ta.“ Prav tako so jugoslovanski komunisti vpeljali nočne lokale s predstavami, ki so tako prostaške, da je eden izmed italijanskih časnikarjev sarkastično poročal domov, da so „Jugoslavlani zamenjali svoj golaž-komunizem s poltenim komunizmom.“

Glede darovanja zemljišč ob jadranski obali tujim filmskim igralcem je nedavno beograjska Ekonomska Politika zapisala: „Ali je mogoče, da zastopniki komune zastoj oddajajo zemljo, medtem ko morajo naši ljudje plačevati vodo in elektriko?“ toda takoj nadaljuje: „Ker je mesto Budva darovalo zemljo Zofiji Loren, bo Zofija razširila del svoje svetovne slave tudi na Budvo. In Zofijina slava ima astronomsko ceno. Hoteli okoli njenega zemljišča bodo čez noč postali več vredni, prav tako bo več vredno celo mesto.“

Titova Jugoslavija je tudi edina med komunističnimi državami, ki dovoljuje svojim državljanom prosto odhajanje na Zahod (zaradi brezposelnosti, ki vlada v njej, op. ur.). Veliko jih odhaja ven in tudi ostaja zunaj, domov pa morajo pošiljati del svojega zaslužka v tujih valutah. Lansko leto je Jugoslavija tako dobila od njih 60 milijonov dolarjev, tujci, ki so jo obiskali, pa so ji pustili 105 milijonov dolarjev.

Stari komunisti sabotirajo novo Titovo gospodarsko reformo, kjer morejo. Tito jih hoče z nekaterimi svojimi pri-

KOROŠKA

Bela knjiga Narodnega sveta koroških Slovencev

Narodni svet koroških Slovencev je v začetku julija izdal dokumentarno „belo knjigo“, v kateri zahteva v imenu katoliških Slovencev verouk v materinskem jeziku. Brošura ima 64 strani ter je izšla pod naslovom „Für den Religionsunterricht in der Muttersprache“ in pod naslovom „Zeitdokumente und Zeitstimmen“.

Pisana je v nemščini, ima pa poda-

Praznika slovenske mladine

Dijaki Slovenske državne gimnazije v Celovcu so tudi letos pripravili običajno zaključno akademijo. Povabili so v veliko dvorano Delavske zbornice svoje starše in vse zavedne Slovence ter jim v nad dveurnem programu pokazali, da ne pridobivajo samo šolskega znanja, ampak tudi splošne izobrazbe. Program je obsegal pevške, deklamatorske in glasbene točke.

Po pozdravnih koračnicah tamburaškega zbora je ravnatelj gimnazije dr. Jožko Tischler pozdravil goste v imenu mladine in profsorskega zbora. Sledili so nato še pevski nastopi posameznih zborov, mladinskega, dekliskega in mešanega. Ob tej priliki je bila tudi krstna izvedba pesmi Pomlad, na besedilo č. g. Antona Kuchlinga, ki ji je dal naprev in harmonizacijo skladatelj kanonik Matija Tomc, ki je bil tudi osebno navzoč na akademiji. Poleg njega je bil med žasnimi gosti tudi skladatelj profesor Luka Kramelj.

Pred zaključkom akademije se je profesorjem zahvalil za ves trud predsednik Združenja staršev ravnatelj Valentin Vauti. Za zaključek so vsi pevc — 150 jih je bilo — skupaj zapeli koroško narodno pesem „Lušno je vigrəd“.

BRALI SMO

Kdor kamenje seje

Pod gornjim naslovom je M. Remec v ljublj. Delu z dne 31. maja letos ugotovila naslednje razlike v mišljenju, zadržanju in delu ljudi v lastnih družinskih hišah in ljudi v velikih blokovskih gradnjah, ki jih načrtno izvajajo sedanji komunistični oblastniki: „Na eni strani ulice stojijo zasebne vrstne hišice, na drugi pa se ponosno dvigajo tako imenovane blokove gradnje. Ker so na tej strani ulice gradili prejšnje leto, se je letošnje pomlad razprostirala okrog blokov in okrog vrstnih hišic prava gradbena puščava. Vrstničarji so se prvi ostro spoprijeli s to puščavo. Ko je prvi lastnik hišice pripeljal zemljo, jo ogradil s cementnim robom in nasadil travo, pa rože in grmičevje, so se začelo med vrstničarji pravo zasebno tekmovanje: vozili so zemljo, okrasno grmičevje in sadike dreves, sejali so travo in sadili rože. Kmalu so okrog vrstnih hišic zacveteli vrtovi, ob katerih se je ustavil vsak, ki je šel mimo. Sleherno popoldne so se vrstničarji

in kakšne bi bile konkretne naloge naše skupnosti? Najprej poznanje slovenskega jezika, zgodovine in kulture. Da, učimo se slovenščine, kot se mnogi učijo angleščine ali katerega koli jezika. Imamo tukaj več slučajev, kako so se sinovi Argentinec naučili gladko slovenščine. Zakaj bi se je ne naučili sinovi Slovencev? Seveda ni zadosti samo konverzacija. Potrebne so šole, tečajji, branje knjig in še posebej slovenska družba. Družba in družina, to sta dva dinamična faktorja, ki lahko oblikujeta narode in iz katerih oni črpajo življenjski sok.

Druga naša naloga je, da nujno zvišamo odstotek študirajoče mladine, ki je danes izredno nizek v naši slovenski skupnosti, mnogo nižji, kot je bil včasih v domovini, in precej nižji od današnjega argentinskega nivoja. V tem pogledu imajo starši vso odgovornost na svojih ramenih. Narodi brez kulture ali umske izobrazbe so narodi podložnikov. Naša mladina je izredno nadarjena, to potrjujejo razne izjave tujakšnjih šolskih avtoritet. Kakšna škoda, da se še bolj ne izrazi ta potencial.

(Iz govora arhitekta M. Eiletza v Slomškovem domu 27. marca 1966)

stahi izigravati z 8 milijonsko Socialistično zvezo delovnega ljudstva, frontalno organizacijo jugoslovanske komunistične partije. Titovi neomajni pristajači v stranki so nasproti njegovim nasprotnikom v partiji skušali postavljati v tej Socialistični zvezi protikandidata, tako da je Jugoslavija sedaj komunistična država s poldrugo partijo.

Vse je presenetila obsodba slovenskega bogokletnega pesnika Vladimirja Gajška, ker je „povzročal versko nestrpnost“. Beograd in Vatikan sta pa objavila, da bosta še ta mesec podpisala sporazum, po katerem bo katoliška Cerkev dobila več svobode v državi, zlasti kar tiče učenja katekizma in semenišč. (To se je sedaj že zgodilo, op. ur.)

Razstava akad. slikarice Bare Remčeve

V Buenos Airesu smo imeli v ponedeljek, 27. junija t. l., pomemben kulturni dogodek, ki je za Slovence tem važnejši, ker se z njim znova uveljavlja pred velikim svetom znana slovenska umetnica akademska slikarica ga. Bara Remčeva.

Tega večera ob 18 je bila namreč v strogem središču Buenos Airesa v njegovi najpomembnejši ulici La Florida v znani galeriji Van Riel odprta njena letošnja razstava 23 najnovejših njenih umetnin. Poleg domačega občinstva so se otvoritve razstave udeležili tudi številni Slovenci. Tudi Hrvatje so bili lepo zastopani. Umetniške slike ge. Bare Remčeve so pri vseh vzbujale splošno pozornost in občudovanje. Navzoča umetnica je bila deležna iskrenih čestitk ter priznanja.

Za razstavo — na kateri so bile že takoj ob otvoritvi prodane tri slike — je izdan katalog z navedbo razstavljenih umetniških slik. V njem je tudi navedeno, da se je akad. slikarica rodila v Ljubljani v Sloveniji ter da je študirala na umetniških akademijah v Zagrebu in Florenci, doslej pa razstavljala: v domovini: v Ljubljani, Zagrebu in Beogradu; v inozemstvu pa: v Bukarešti, Pragi, Odense, Rimu, Buenos Airesu, Mar del Plati, Barilochoh, Tilcaru, Torontu, Washingtonu in New Yorku.

Razstava je, kot omenjeno, v galeriji Van Riel, Florida 659 in bo odprta do 9. julija t. l.

Nanjo opozarjamo slovenske ljubitelje slikarske umetnosti, zlasti slovensko študirajočo mladino, ki naj nikar ne zamudi te priložnosti, da ne bi spoznala umetniškega sveta velike slovenske umetnice ge. Bare Remčeve, ki s svojimi umetninami tako odlično predstavlja Slovence in slovenski narod velikega sveta.

Strokovno poročilo o razstavi bomo prinesli v prihodnji številki.

sestankih pa so prišli do prve nepremostljive ovire: hišni sveti niso imeli denarja za ureditev okolice. Zato so sklenili, da se bodo povezali s krajevno skupnostjo.

To posvetovanje je trajalo toliko časa, da so v vrtovih vrstničarjev odcvetele prve rože in da so nasadili nove. Tedaj so blokovski predsedniki znova sklicali skupen sestanek in obvestili stanovalce, da tudi krajevna skupnost nima denarja. Stanovalci so dvignili krik, da to vendar ne gre in da menda ne bodo sami urejali okolice, ko imajo vendar krajevno skupnost. Burni sestanek je trajal do večera. Končno so sklenili, da bodo nekaj uredili tudi sami. Spet pa je vzniknila nepremagljiva ovira: kje dobiti načrt.

Predsedniki hišnih svetov so se s tem ubadali natančno tako dolgo, da so na drugi strani zrastle drevesa najmanj za deset centimetrov. Potem so se blokovi spet sestali in izvolili delovni odbor za ureditev okolice. Ta odbor pa je zadeval vedno na nove ovire.

Med bloki so se ta čas med kamenjem prikazali šopi trdovratnega plevala. Tu in tam je zrastle na lastno pobudo tudi kakšen šop trave. Blokovi pa še vedno sestankujejo na dvorišču, med tem ko vrstničarji sedijo med zelenjem na svojih vrtovih in začudeno opazujejo kako se ti na oni strani prijavljajo k besedi, krlijo z rokami, govorijo in se zvečer razidejo.

„Kaj pa delajo,“ je včeraj vprašal nek vrstničar, sosed.

„Menda sejejo kamenje,“ se je ta pikro odrezal.

Blokovi so namreč pred dvajseto nepremostljivo oviro: kdo bo pripeljal zemljo?“

Novice iz Slovenije

Položaj zasebnega kmetijstva v Sloveniji ni rožnat. To priznavajo sedaj tudi komunisti, ko ugotavljajo, da o tem razpravljajo že več let ter iščejo izhod kako doseči tudi na zasebnih površinah, ki so ponekod zastopane še z 90% vseh zemljišč, večjo proizvodnjo. O nujnih ukrepih, ki naj bi pomenili „prelomnico v komunistični kmetijski politiki“, razmotrivajo razni komunistični forumi. Pa samo razmotrivajo in razmotrivajo ter sklepajo, sklepov pa ne izvajajo, ker nočejo z njimi javno potrjevati svojih dosedanjih zablod in neuspehov v kmetijski politiki.

Ljubljana je imela po uradnih statističnih podatkih iz leta 1965: površine 154 kv. km; prebivalcev 178.000, stanovanj 46.000, površine stanovanj 2.560.000 kv. m, hotelskih ležišč 1.246, bolnišnice 9, postelj v bolnišnicah 3.366, ljudskih šol 33, učencev v ljudskih šolah 22.000, gimnazij in strokovnih šol 21, učencev v gimnazijah in strokovnih šolah 10.000, ljudskih in delavskih univerz 5, radijskih marčnikov 58.000 gledalšč 7, kinematografov 21, obisk filmskih predstav 3.849.000.

Umrli so v Ljubljani: Ana Velkavrh, Rudolf Močnik, Ana Zor roj. Holecček, Emanuel Levičar, Frančiška Erjavec, žel. upok., Marija Hrovatin roj. Zupan-

čič, dr. France Lokar, odvetnik, Frančiška Zalaznik roj. Zrnc, Marija Šaubah roj. Leban, Franc Jager, tapetniški mojster, dr. Branko Goslar, drž. tožilec v p., Anton Slavnik, upok., in Jože Albreht, čevljarški mojster v Hotedršici, Frančiška Kurent v Črnučah, Slobodan Gisel, prof. angleščine in ruščine v Beogradu, Jože Frank v Mariboru, Janez Dolenc, upok., železarne na Jesenicah, Ludvik Medveček v Zabju vasi pri Novem mestu, Uršula Benček roj. Božič v Sp. Zadobrovi, Anton Milavec v Vevčah, Jože Chlumecky, vrtnar v Brežicah, Franc Čekada, upok. v Trbovljah, Vinko Malej na Koroški Beli, Julija Depoll, upok. v Kranju, Ivanka Bizilj, šivilja v Gameljnah, Janez Poljanec na Bledu, Jože Štrucelj v Gribljah, Marija Kajzer v št. Vidu, Ana Brađač v Dol. Toplicah, Pavla Okoren roj. Turk v Sodražici, Ana Zrnc v Gornjih Vremah, Tomaž Popit, klobučar na Vrhniki, Karel Gračner v Trbovljah, Ivan Šetinec, komerc. svetnik v Mariboru, Jurij Brezovšek v Rimskih Toplicah, Marjeta Repnik roj. Duznovič v Mariboru, Emil Vrečar v Dobrni, Jože Lesičnik v Kranju, Uršula Rebec v Dobrni, Anton Perme v Bizoviku, Angela Beričič v Polzeli in Jože Lampič, žel. uslužb. postaje Zalog.

SLOVENC V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Koncert Gallusa

V nedeljo, 26. junija, je bil v dvorani Slovenske hiše koncert Slovenskega pevskega zbora Gallus, katerega čisti dobiček je bil namenjen za graditev Slomškovega doma v Ramos Mejiji.

O uspelem nastopu, ki je privabil v Slovensko hišo veliko ljubiteljev slovenske pesmi, homo objavili poročilo v prihodnji številki.

Osebnosti

Katehet Jože Žužek — zlatomašnik. Na praznik sv. Petra in Pavla je v kranjski župni cerkvi daroval svojo zlato mašo katehet Jože Žužek, nerazdruženo povezan z vsa doba življenja kranjskega mesta med dvema vojskama, še bolj pa priljubljen med verniki sedaj, ko njegova dobra beseda vedno v pravem času na pravo mesto pade.

Na dan njegove zlate maše so se ga njegovi učenci, rojaki in vsi znanci ter prijatelji spomnili s toplimi besedami zahvale za vse vzgojno in duhovniško delo, ki ga je doslej opravil.

Bog živi g. kateheta, „škofa s Kofc“, kakor so mu nekoč rekli, še dolga leta!

Družinska sreča. Dne 11. junija je prejel zakrament sv. krsta Anton Martin, sin dr. Milana Komarja in ge. Marije Ahačić. Botrovala sta g. Božidar Eiletz in njegova gospa Marija Brajdih. — V Slovenski kapeli je pa g. msgr.

Anton Orehar krstil Andreja Avgusta Logarja, sina Nije Logarja in njegove žene ge. Sonje roj. Klemenčič. Botra sta bila g. Pavle Rant in ga. Angela Kovač. Čestitamo.

Novi arhitekta. Na tehnični fakulteti državne buenosaireske univerze sta 16. junija diplomirala in prejela naslov arhitekta gđ. Barica Mejcen in Franci Pernišek, oba člana Slov. kat. akad. društva. Čestitamo.

† **Katarina Zavodnik.** Iz domovine je prišlo žalostno sporočilo o smrti dne 26. junija t. l. dobre slovenske žene in matere ge. Katarine Zavodnik roj. Bernard, matere našega naročnika g. Jožeta Zavodnik v Salti. Rajnica je v Trnovem uživala lep sloves, o čemer je pričala tudi velika udeležba na pogrebu na pokopališču pri Sv. Križu v Ljubljani. Rajna naj počiva v miru, njegovemu sinu Jožetu in ostalim sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje.

BERAZATEGUI

Spominsko proslavo našim padlim junakom smo imeli v nedeljo, dne 18. junija, v Slovenskem domu združeno s sv. mašo, katero je daroval g. Jože Guštin. V nagovoru je poudaril veličino žrtve naših junakov in nas bodril, da tudi mi storimo vse, da ohranimo vero in narodnost v zdravem idealizmu.

Sledila je proslava z narodno himno, nakar je Franci Vitrih lepo podal Balantičev „Grob sredi polja“.

Spominski govor je imel predsednik doma g. Jože Vidmar. V njem je prikazal junaštvo in odločnost naših domobrancev.

„Ne samo, da jih proslavljamo, živeti moramo po zgledu, ki so nam ga zapustili. Ideja, Bog, narod, domovina, za katero so oni umrli, nam mora biti življenje,“ je zaključil govornik.

Nastopil je zborček naših mladih pod vodstvom g. Jožeta Omahna in nam zapel: „Gozdčič je že zelen“, „Zadnje slovo“ in „Iz stolpa sem mi zvon doni“. Vedno nas veselo presenetijo ti naši „slavčki“, to pot pa so nam izvajali res pravo mojstrovino, posebno v pesmi „Iz stolpa sem...“

Ga. Jožica Škerbec in mala Pavlinka Tanja Korošec sta lepo, podali prizorček „Grob v Kočevskem rogu“, ki ga je napisal Ivan Korošec. Dekleta v narodnih nošah pa so se poklonila nad grobom z žalnim plesom, ki ga je pripravila ga. Betka M. Vitrih.

Z domobransko himno smo zaključili lepo proslavo.

Po proslavi je predsednica tuk. deklškega krožka Lučka Šterbenčeva pozdravila vse očete in jim v imenu mladine čestitala ob njihovem dnevu in zagotovila, da bo mladina zvesto sledila njihovim idealom. Dekleta pa so jim pripela slovenske šopke ter jih pogostile s pecivom in zlahno kapljico.

Predsednik Jože Vidmar je nato izrekel tople čestitke biv. predsedniku Janku Šterbencu ob njegovi petdesetletnici z željo, da bi tudi v bodoče tako vneto sodeloval in se trudil za ta naš prijetni dom.

Zadonela je domobranska pesem v vselem razpoloženju in ponosu kot nekoč, ko so se isti vračali iz dobro uspešnih pohodov in zmagovitih borb.

MAR DEL PLATA

G. dr. Vekoslav Kisovec, ki je 7. maja t. l. dopolnil že 81. leto starosti, se že od 30. aprila dalje mudi s svojo gospo v USA na obisku pri svojem sinu Adrijanu, ki živi s svojo družino v Mortonu, Pennsylvania, kjer se kot dipl. inženir udeležuje na področju aeronavtične ter je pred kratkim dal patentirati svoj izum: zgraditev zrakovplove, ki more odleteti in pristati tudi v vertikalni smeri, podobno kot helikopter.

Prihodnji mesec namerava g. dr. Kisovec oditi tudi v Evropo, da se bo sešel ali v Avstriji ali v Italiji s svojim starejšim sinom Mirkom, ki živi s svojo družino v Beogradu, kjer ima patentno pisarno, kakršno je imel pred drugo svetovno vojno tudi njegov oče.

Ob odhodu iz Mar del Plate je tukajšnji Slovenski pevski zbor pridelil na čast g. dr. Kisovca in njegove gospe poslovilno kosilo v gostoljubni hiši Štrukljeve družine. Ob tej priliki sta se od obeh poslovila s kratkima nagovoroma g. Branko Furlan in g. Slavko Tršinar in jima želela srečno pot, veselo

egger. Igro je sodil Jože Šenk. Bila je skozi vse štiri sete zelo napeta. Končala je z rezultatom 3:1 za Orel, z njo je bil zaključen športni program. Sledila je nato prosta zabava ob pogrjnih mizah in ob dobri postrežbi. Tudi zavrteli smo se malo, nato pa odšli vsak na svoj dom v veselju in zadovoljstvu.

V ponedeljek zjutraj smo šli vsi k sv. maši. Bila je ravno obletnica pokravnatelja Marka Bajuka. Po sveti maši pa smo se odpeljali s kamijonom na goro Potrerillo in El Salto. Imeli smo res lep razgled. Pripravili smo si okusen asado. Na izletu smo ostali do pol petih popoldne. Med vožnjo v Mendoza smo navdušeno prepevali slovenske pesmi. V Mendoza smo nato prebili še nekaj ur, nato se pa odpeljali proti Buenos Airesu. Na postajo so nas spremlili vsi mendoški fantje in dekleta. Vsi skupaj smo preživeli še zadnjih 15 minut. Za slovo smo vsi skupaj zapeli pesem Mi se imamo radi in Zdaj gremo. Naslednji dan smo prišli na postajo Retiro v Buenos Airesu ob dveh popoldne z željo, da bi nam slovenska mladina iz Mendoze čimprej vrnila obisk.

Zadnja beseda pa naj velja mendoškim družinam in tamošnjim slovenski mladini. Nimamo besed, s katerimi bi se vam mogli zahvaliti za vse, kar ste storili, da je bilo naše bivanje v Mendoza tako prijetno. Res, prav lepa vam hvala za vse tri dni, ki ste jih pravzaprav živeli zato, da smo se mi dobro imeli.

Upamo, da vam bomo vrnil, ko nas boste prišli obiskat. Tako si je slovenska mladina iz Buenos Airesa navezala stike s slovensko mladino v Mendoza.

C. J.

snidenje s sinovoma in njunima družinoma, kakor tudi skorajšnje vrnitev v Mar del Plato. Otroci v narodnih nošah so obema izročili lepa darila, pevski zbor pa jima je zapel nekaj naših narodnih pesmi. Vidno ginjen se je g. dr. Kisovec vsem skupaj lepo zahvalil za izkazano mu pozornost.

Spomin slovenskih žrtev. V nedeljo, dne 5. junija, so imeli tukajšnji Slovenci svojo redno mesečno slovensko sv. mašo, katero je opravil g. Boris Koman, ki se je v svoji pridigi spomnil vseh slovenskih žrtev zadnje svetovne vojne in daroval zanje tudi sv. mašo.

Odkar se je vrnil v Córdoba jezuit g. Ivan Caserman, ki je v preteklem letu opravljal službo božjo za tu živeče Slovence, g. Boris Koman pa za rojake v Miramaru, imajo tukajšnji Slovenci svojo redno mesečno slovensko sv. mašo vsako prvo nedeljo v mesecu, Slovenci v Miramaru pa vsako drugo nedeljo.

MIRAMAR

Spominska proslava slovenskih žrtev. V nedeljo, 12. junija, popoldne se je vršila v tukajšnjem Slovenskem domu ob lepi udeležbi tu živečih rojakov spominska proslava slovenskih žrtev zadnje vojne. Uvodno besedo je spregovoril predsednik tukajšnjega Slovenskega doma g. Ivan Škulj, ki je tudi vodil vso proslavo. Prvo točko je imel Maroltov Peter, ki je lepo razločno prebral mladini namenjen sestavek: „Kdo so bili domobranci?“ Sledil je govor g. Janeza Jelenca pod naslovom: „Spomini na žrtve“. Govornik se je spomnil vseh slovenskih žrtev zadnje svetovne vojne: po okupatorjih ustreljenih talcev, v različnih koncentracijskih taboriških pomorjenih in umrlih pripornikov, zlasti pa še 12.000 po končani vojni po brezbožnih komunistih pobitih domobrancev. V svojem govoru je navajal, da so bili in so še vedno mladini vzor različni junaki, zato je izrazil željo, naj bi se med slovensko mladino ohranil trajen spomin na naše lastne junake, to je na one domobrance, ki so padli v bojih z domačimi komunisti, kakor tudi one, ki so bili po končani vojni po istih na različnih krajih pomorjeni.

Po lepo sestavljenem in podanem govoru g. Jelenca je g. Anton Japelj prebral črtico Ivana Korošca: „Neznani junak“, nakar so vsi udeleženci zapeli domobransko koračnico „Moja lepa domovina“.

Po končani spominski proslavi je bila v kapeli „Zavoda lužanskih sester“ sv. maša za vse pobite Slovence, katero je opravil g. Boris Koman iz Mar del Plate.

SAN MARTIN

Harmonikarski nastop učencev in učenek harmonikarske šole, ki jo vodi g. Viktor Jenko v slovenskih domovih v San Martinu in v Carapachayu, obeta biti lep glasben dogodek. Nastop bo v soboto, 9. julija, ob 18 v Slovenskem domu v San Martinu. Slovenska javnost v Argentini to harmonikarsko šolo že dobro pozna, ker je nastopila že na raznih prireditvah v San Martinu, v Carapachayu, pa tudi drugod npr. na Slovenskem dnevu v Moronu, na proslavi slovenskega narodnega praznika v Slomškovem domu itd. G. Jenku je po večletnem trudu in sistematičnem učenju uspelo, da je vzgojil dober, discipliniran harmonikarski orkester. Goje glasbo, ki je primerna za ta instrument. Posebno skrb posveča slovenski narodni pesmi; z jazz glasbo se ne peča.

Lisica in grozdje

Kot prihodnja predstava Slovenskega gledališča v Buenos Airesu je za mesec junij na programu Figueroidova komedija „Lisica in grozdje“. V tej zvezi smo stali režiserju Stanku Jerebiču naslednja vprašanja.

Vprašanje: Zakaj ste se odločili za Lisico in grozdje?

Odgovor: Pred leti so mi v Teatro Experimental Talia v Caserosu zaupali režijo te komedije, ki me je tako močno prepričala, da sem jo na vsak način želel postaviti na oder tudi v slovenski. Dogajanje je postavljeno v grško okolje klasične dobe. V njem nam suženj Ezop ob pripovedovanju svojih basni gradi lestvico vrednot, na katere najvišje mesto postavlja svobodo. Rajši svoboden umreti kot živeti v suženjstvu! Presenetljiva izbira za vse, ki so pobilje čutili okove zasuženjenosti.

V.: So v igri nakazani še kak drugi problemi?

O.: Da Ezopovo tragedijo še bolj osvetli, jo Figueroido prepleta z osebnimi problemi ostalih oseb. Ti problemi so tako močno prikazani, da je za njih pravilno razumevanje potrebna dovrše-

Vsak teden ena

TRUPLO V POLJU

France Balantič

*Nimam duše več, telo so
divje rože mi preklile,
ko v pohodu zmagovalnem
so po zemlji se razile.*

*Nič več moja kri ni slana
in prhnim kot mrtva stebila;
zdaj samo še vdano čakam,
kđaj pomlad me bo razgrebla.*

Lojze Sedej — 60-letnik

Kar lepo si se jih nabral, dragi moj prijatelj!

Kjer se horjuljska dolina najbolj zoži, v Brezjah, se je leta 1906 začelo življenje našemu jubilanu. Vsa leta, dokler ni šel v šolo, je tekal po domačiji s preklammi „žabami“ pod hlačkami iz trgeda „tajfelcajga“, ki je bil ta čas v navadi.

Šel je v domačo šolo. Revna je bila v Brezjah, a šola je bila. Ni pa bilo fare. Trikrat na leto se je s slovenostjo brala maša. Zato je hodil ob nedeljah k maši uro hoda daleč na Dobrovo, tja, kjer se združita horjuljska in polhograjska dolina. Tu je čul druge zvone. Videl je večjo prostost — saj res, dolina se prav tu začne odpirati. (Ti lepa Dobrova in tvoja „žeganja“ — takrat so bila pač najlepša leta.)

Zapustil je dom in odšel na Viš, takrat še pri Ljubljani. Iskal je mojstra, da bi ga česa naučil. Našel ga je v Rožni dolini. Dobrohotni mojster Jerina ga je držal in pestil ter napravil iz njega priznanega čevljarkega mojstra na Viču.

Ni pa bil delaven samo v svojem domu, tudi v naših organizacijah je bil doma. Najraje se je vtkal v viške gospodarske ustanove. Zato ga je tudi pokojni župnik, frančiškan Teodor Tavčar pritegnil v odbor farovške hrazilnice, ki je bila z gotovino v roki tudi takrat, ko so se skoro vsi denarni zavodi posluževali moratorija.

V letih druge svetovne vojne je bil odločno na naši strani. Zato je moral v tujino. V Pegezzu in Spittalu je kot strokovnjak v svoji stroki imel vstop v najboljše tamkajšnje družine. Selil se je v Argentino. Tu odprl delavnico in dobro živel. Poklical je k sebi družino. Kupil v Carapachayu zemljo in zgradil prijeten dom. Tu živi in je srečen, če more kaj storiti za naš prosvetni dom. Kjer je prijel, je šlo naprej. Mnogo je napravil za naš dom in še ima voljo in moč. (V nedeljo 12. t. m. je bil ponovno izvoljen za gospodarja doma.)

Dragi prijatelj, naš dom Te potrebuje. Bog naj Ti dovoli še mnogo let življenja v dobrobit svoje družine in našega doma. — Daj, primakni še kak kamen — si jih že veliko — ali daj, daj še, mi potrebujemo in Ti moreš.

Dne 19. junija je ta svoj življenjski jubilej praznoval v krogu svojih domačih in prijateljev. Veliko nam je bilo. Lep dan je bil. Miza se je šibila po „kranjski“ in... kol'kor kanjice, to'ko let. Karapačaje

Doslej je ta harmonikarska šola nastopala na vseh prireditvah v San Martinu skupaj z ostalimi orkestri. To pot pa bo nastopila sama in pokazala uspeh svojega večletnega dela. Čisti dobiček nastopa je namenjen gradnji novih naprav v Slovenskem domu v San Martinu.

Obisk buenosaireske mladine v Mendoza

Odpeljali smo se v petek, 17. junija, obiskat slovensko mladino v Mendoza. Odšlo nas je 20 z vlakom, 6 pa s svojim avtom. Že takoj v Retiru se je začelo veliko veselje in se nadaljevalo na vlaku ob slovenski pesmi in igranju kart. Tako smo prečuli noč in drug dan ob desetih prispeli v Mendoza. Med potjo so nas krstili z imenom „delegacija 21“. To zaradi tega, ker smo imeli en vozni listek odveč.

Ko smo stopili v Mendoza z vlaka, nas je sprejelo zelo veliko mladine, njihovih staršev in prijateljev. Po pozdravih so nas s svojimi avtomobili odpeljali v Slovenski dom v Mendoza. V domu so nas razdelili po slovenskih družinah v Mendoza, kjer smo bili res zelo dobrodošli in so nam tudi dobro postregli.

Po kosilu se je začel turnir v odbojki, na katerem je igralo tudi naše moštvo pod imenom „Orel“. Za naši v zelo lepi tehnični igri niso mogli premagati argentinskega moštva, katero jih je premagalo 3:1. V opravičilo je treba povedati, da naši igralci prejšnjo noč niso nič spali in da sta se dva naša igralca pripeljala naravnost na igrišče, tako, da so bili vsi res prav utrujeni in ne naspani. Po igri je mendoška mladina v Domu pripravila asado. Ob dobrem vinu in slovenski pesmi smo ostali do polnoči in se nato razšli vsak na svoj začasni dom.

Naslednji dan, to je bilo v nedeljo, 19. junija, smo bili vsi pri slovenski maši, ki jo je daroval g. Jože Horn. V pridigi je govoril samo o slovenski mladini. Takoj po maši so nas mendoški

gostitelji peljali s svojimi avtomobili na Challoa, kamor hodijo na božjo pot mendoški rojaki. Približno v eni uri smo bili tam in se nato peljali še na Cerro de la Gloria. Spotoma smo si tudi ogledali „Teatro Griego“. Od tu smo odšli spet na svoje domove na kosilo in se vrnili ob treh popoldne na otvoritev športnih dni. Začetek se je malo zavlekel. Na igrišču so prikorakala mendoška dekleta in fantje. Tudi moštvo Orla je bilo med njimi. Ob slovenski zastavi so vsi zapeli Naprej zastava slave. Besedo je povzel mendoški predsednik SFZ Andrej Bajuk. Pozdravil je zbrano mladino. V imenu predsednika centralnega odbora Jerneja Dobovška, ki se ni mogel udeležiti tega obiska, je govoril predsednik odbora SFZ Slovenska vas Ciril Jan, ki se je zahvalil v imenu vseh za tople sprejem in povabil mendoško mladino na obisk v Buenos Aires.

Za tem se je začel športni program. Najprej so igrale dekleta košarko. Nekaj čisto novega za nas je bila zelo spretna in gibčna igra deklet. Za dekleti so nastopile naraščajnice in nam pokazale tudi nekaj spretnih iger. Glavna točka programa pa je bila tekma v odbojki med SFZ Mendoza in Orlom. Z velikim ploskanjem so bili sprejeti igralci na igrišče. Za Orla so igrali sledeči fantje: Avgust Poglajen, Tine Vivod, Franci Sušnik, Tine Barle, Janez in Tone Mežnar, Janko Žakej, Janko in Franci Klemenčič. Za SFZ Mendoza pa so nastopili Miha in Franci Zarnik, Janez Štirn, Jože Šmon, Rudi Skamlec, Franci Bajda, Miha in Davorin Hirsch-

SLOVENCİ PO SVETU

FRANCIJA
Slovenski naseljenci v severnem delu Francije in v Pas-de-Calais so imeli 8. maja svetoletno romanje v cerkev Lurške Matere božje v Livieniu, kjer je bila koncelebrirana sv. maša, nato pa na pokopališču blagoslovitev nagrobnega spomenika msgr. Valentina Zupančiča. Popoldne je bilo več proslav. Najprej proslava materinskega dne, nato pa proslava 40-letnice obstoja Društva sv. Barbare in 40-letnice delovanja pevskega zbora iz Bruay-en Artois.

BELGIJA
Na povabilo župana v Eisdeniu je društvo Slomšek iz Liege-Limburga sodelovalo skupno z Ukrajinci na zadnjem kulturnem festivalu. Člani slovenskega moškega zbora so se pred domačim občinstvom pod vodstvom pevovodje Vilija Roglja lepo uveljavili z vrsto slovenskih narodnih in umetnih pesmi. Toplo priznanje je žela s svojimi točkami tudi slovenska folklorna skupina iz Nisozemske.

PO ŠPORTNEM SVETU

Pred svetovnim nogometnim prvenstvom. Vseh 16 finalistov za svetovno prvenstvo, ki se bo začelo čez nekaj tednov v Angliji, se mrzlično pripravljajo. Eni so s pripravami zadovoljni, drugi seveda ne. Vsi pa skušajo vsaj deloma prikriti resnično moč svojih moštov.

Nastopi argentinske reprezentance v Evropi so sprožili val nezadovoljstva. Vse išče grešnega kozla, polemik po ča sopisju tudi ne manjka, kljub zatrevanju, da sedanji uspehi ali neuspehi niso prav nič važni.

Argentinska reprezentanca je zmagala samo v Kopenhagnu z Dansko z 2:0, izgubila pa je z Italijo v Turinu z 0:3 in na Dunaju proti klubu Austria z 0:1. Brazil je premagal Real Madrid s 5:3, s Škotsko pa je igral le neodlojeno 1:1. Enak rezultat je bil dosežen na tekmi med Španijo in Uruguayeni, Nemčija pa je premagala Jugoslavijo, ki je nastopila s precej prenovljenim moštvom, z 2:0.

SAH

V Rio Hondo se nadaljuje VI. zonalni šahovski turnir južnoameriških igralcev, ki se je začel v Buenos Airesu. Sodeluje 18 šahistov. Po dvanajstem kolu sta vodila Argentinec Bolbochan in 14-letni brazilski prvak Mecking, ki sta zbrala dosedaj 8 1/2 točk.

Vestnik SFZ

V. SPORTNI DNEVI

Turnirji v raznih panogah bodo v mesecu juliju dosegli svoj višek. Prihodnje tekme so:

Sobota, 2. julija, ob 20 v Slovenski vasi ping-pong in šah med odseki SFZ iz Slovenske vasi in Moronom-Carapachayem.

Nedelja, 3. julija, v Don Boscu nogomet 13:30 Slovenska vas—San Justo, 15:30 Morón-Carapachay—San Martin.

Dosedaj je Slovenska vas resen kandidat za prvo mesto v letošnjih športnih dneh, s čimer bi si že drugič osvojila prenosni pokal športnih dni. Lestvica je sledeča: Slovenska vas 20 točk, Morón 12 točk, Ramos Mejía in San Justo po 3 točke, San Martin pa je zaenkrat še brez točke.

Naš dom
San Justo
9. julija
ob 19. uri

Velika

družinska družabna prireditev

domače kolone zase in za na dom
Priznani orkester Matanhan

Pregled odbojarskega tekmovanja v San Justu

II.

Ko bo imel vsak odsek svojega zastopnika pri nadzorni komisiji, bo zapisnikarjevo delo lažje in tekme bodo hitreje potekale. Poteku, delnim rezultatom in izidu tekem vse rado sledi. Zato je treba poskrbeti, da so tablice opremljene z velikimi številkami in na takem mestu, da jih ne zakrivajo tisti, ki so upravičeno ali neupravičeno pri nadzorni komisiji, in nameščene nasproti sodnika, da tudi on nadzira administrativni del igre.

In končno gledalci! Z zmerom večjim zanimanjem sledi naša mladina športnim nastopom. A le redki so stariši, ki pridejo pogledat, kako se njihov otrok razvija pri športu in kako se obnaša! Škoda! In ne samo to, da je naloga staršev prisostvovati mladinskim športnim dnevom, že zdavnaj bi morali organizirati igralske družine za odrasle obeh spolov! Menda je že čas, da pridejo na igrišča dekleta, ki so prekoračile dvajseto leto, in še zelo mladi "veterani": saj so nam oboji pripomogli, da se je med Slovenci odbojka razvila do te stopnje. Po svojem izvoru je odbojka šport za odrasle!

Gledalcev je še vedno premalo. Običajno so domači navijači najštevilnejši in ti hočejo pomagati svojim igralcem za vsako ceno. Končno obvladajo ves položaj, seveda na račun igre in užitka, ki bi ga lahko imeli vsi navzoči. Vsako nasprotnikovo napako škodoželjno spremlja nasprotna stranka. Ko je izid tekem že precej jasn, takrat vsi proti kandidatu za prvo mesto, ali proti tistemu, ki je "nas" premagal. Na noben način ne sme zmagati, zato je razne navijaške popevke, ropot, padajo žaljive opazke proti igralcem in proti sodniku. Tega ne uvažajmo z argentinskih nogometnih igrišč in se otrešimo vsega, kar je v našo škodo zašlo na naša igrišča! Kakšen vtis naredijo taki "nastopi" gledalcev, kadar pridejo gostje ali pa gredo naši gostovat! To ni lepo in ni športno.

Idealno je, da se ploska in odobrava dobra igra, reševanje težkih položajev, pa naj bo na katerikoli strani igrišča. Navada je, da ploskajo igralci in gledalci vsakemu igralcu, ki ga vadišči zamenja in podobno.

Za katere športne panoge je med pristaši ameriške rekreacije največ zanimanja? S streljanjem z lokom se ukvarja 7 milijonov državljanov, s smučanjem vodi 8 milijonov, z namiznim tenisom 20 milijonov, s kotaljanjem 25 milijonov, s keglanjem in ribolovom 32 milijonov, z odbojko 60 milijonov.

Za enkrat naj bi si Slovenci v Argentini lotili propagandne akcije z ge-

slom: Vsakdo naj igra odbojko! Potem pa naprej!

Končna uvrstitev v odbojki SFZ

Odsek	Z	P	nizi	goli	št.	T
Slovenska vas	4	0	8:3	141:118	8	10
Morón-Carapachay	3	1	7:3	143:120	9	6
San Justo	2	2	6:5	138:127	10	3
San Martin	1	3	2:7	81:118	8	—
R. Mejía	0	4	3:8	116:136	8	—

SDO

Krožek	Z	P	nizi	goli	T
Slovenska vas	4	0	8:1	129:73	10
Morón	3	1	6:2	106:51	6
Ramos Mejía	2	2	4:5	101:86	3
San Justo	1	3	4:6	95:112	—
San Martin	0	4	0:8	11:120	—

Pomeni kratice: Z: zmaga, P: poraz, št.: število igralcev uporabljenih pri tekmah, T: število točk za pokal V. športnih dni.

Seja športnih referentov SFZ bo v tork, 5. julija, ob 20 v Slovenski hiši.

OBVESTILA

Mladenke od 10. do 15. leta iz Castelarja, Morona in Hurlingham bodo imele sestanek v soboto, 2. julija ob 18 na Pristavi.

V soboto, 2. julija se bodo otroci iz slo. šole dr. G. Rožmana spomnili žrtev druge svetovne vojne ob 17:30 v domu v San Martinu.

IV. kulturni večer SKA bo v soboto, 2. julija, ob 7 pri Bullrichu, Sarandí 41, Capital. Predaval bo g. p. A. Kukovića D. J. o Koncilu in njegovem pomenu.

Sestanek SFZ bo 3. julija v Slov. hiši po mladinski maši; družabni popoldan pa bo 10. julija ob 15, tudi v Slov. hiši. Organizirata SDO in SFZ. Vabljeni šhod naraščajnik bo v nedeljo, 3. julija, v Slovenski vasi. Začetek ob 9:30 s sv. mašo. Zaključek ob 17. Vabljeni!

SDO Berazategui bo imel v nedeljo, 3. julija sestanek skupaj z argentinsko mladinsko organizacijo. Tema "Komunizem in protikomunizem v Sloveniji". Predaval bo g. Ivan Korosec. Začetek ob. Po končanem predavanju prosta zabava s čajanko. Vabljena vsa dekleta in fantje.

Med zimskimi počitnicami organizira slovenski srednješolski tečaj naslednja izleta: Tork, 12. julija, obisk gledališča Colon. Odhod iz Slovenske hiše na Ramón Falconu ob 9 zjutraj. — Petek, 15. julija, obisk koncerta v gledališču Ambassador. Odhod ob 11:30 iz Slovenske hiše. — Oba izleta sta pod vodstvom ge. Marije Geržiničeve. Vsi srednješolci toplo vabljeni. Oba izleta sta brezplačna. Prinesite le denar za vožnjo. Vodstvo srednješolskega tečaja spo-

SLOVENSKI DOM V SAN MARTINU

NASTOP HARMONIKARSKE ŠOLE

pod vodstvom g. Viktorja Jenka

bo na DRŽAVNI PRAZNIK v soboto, 9. julija, TOČNO ob 18 v dvorani Slovenskega doma v San Martinu

Na sporedu so slovenske narodne in umetne pesmi ter znani valčki in polke. Sodelujejo harmonikarji in pevke iz Carapachaya

Na razpolago bosta prigrizek in pijača

ČISTI DOBIČEK V KORIST NOVIH GRADENJ V DOMU

NAŠI

MLADINI

Urejuje: MARTIN MIZERIT
Leto III. št. 13

Solovej:

LAKOMNIK IN SIROMAK

K bogatemu lakomniku je prišel nekoč ubožen deček in ga poprosil miloščine.

Lakomnik mu da košček trdega kruha in ga vpraša: „Ali znaš čitati?“

„Ne znam,“ odgovori deček.

„Ali znaš moliti? vpraša zopet lakomnik.

„Tudi ne znam,“ odvrne deček.

„Počakaj torej! Naučim te moliti očenaši!“ reče bogatin.

„Ali je gospod Bog vaš oče?“ ga vpraša deček.

„Gospod Bog je tvoj in moj oče,“ odgovori lakomnik.

„Torej sva si brata?“ ga vpraša deček.

„Kajpada!“ odgovori oni.

Deček mu pokaže kos trdega kruha in pravi: „Zelo se čudim, kako morete dati svojemu bratu tak košček trdega kruha!“

Lakomnika je bilo sram in je bogato obdaroval dečka.

Fram Levstik:

OTROK SEDI OČETU NA KOLENU

„Očka daj te meni konček!“

— Kaj bi hotel končeku?

„Vrečico bi šival.“

— Kaj bi hotel vrečici?

„Jabolčka bi bral.“

— Kaj bi hotel jabolčkom?

„Kukcu bi jih dal.“

— Kaj bi hotel kukcu?

„Salce bi mu vzel.“

— Kaj bi hotel salcu?

„Vozek bi namazal.“

— Kaj bi hotel vozku?

„Kamence bi vozil.“

— Kaj bi hotel kamencem?

„Cerkvico bi zidal.“

— Kaj bi hotel cerkvici?

„V cerkvico bi hodil,“

v cerkvici bi molil!“

Mirko Kunčič:

Stric Blažon

Blažon je šel na stara leta osebenkovat od hiše do hiše. Vaščani so mu radi postregli z jedjo, zakaj bil je povsod priljubljen zaradi svoje šaljivosti, vsevednosti in modrosti.

Neko zimo je pritorkljal tudi v našo raztrgano bajto na klanecu. Ta dan je bil zame velik praznik. Komaj se je lačni Blažon za silo najedel ajdovih žgancev in kisle repe, že sem se jel nedočkano smukati okoli njega in sitnari na vse mile načine.

„Stric Blažon, povejte storijs!“
„Kaj mi daš zanjo?“ je pričel barantati pastir.

„Pipec in zlat gumb!“

„Premalo!“ je zaničljivo zamahnil z roko.

„Pipec in zlat gumb in še pet krljev!“

„No, naj bo,“ se je vdal, „pripovedoval ti bom zastonj, ker si tako radodaren.“

Sedel sem na pručko in se zamaknil vanj. Blažon se je odkašljajal.

„Veš, to je bilo takrat, ko sem bil še majhen in neumen, kot si zdaj ti. Pobeignil sem nekoč od doma in šel stikat v gozd za pitčimi jajčki. In sem srečal škrate Kosmatinca. Zarežal se je zlobno skozi škrbasta usta in zacepetal z nogami:

„Ali mi ne greš, od koder si prišel, buu, buu!“

„Ne grem!“ sem se postavil kot junak od glave do nog.

„Čaj, čaj, ti bom že dal!“ mi je škrt zagrozil z debelo gorjačo.

„Kaj boš dal revček, ko sam nič nimam!“ sem se pomilovalno nasmehnil in naskrivaj segel v žep.

Škrat se zakadi vame, jaz pa — ne bodi len — potegnem pipec in — šavs, šavs! — po njem.

Ponosen na svoje junaško dejanje sem jo mahnil dalje skozi gozd. Pa mi je zastavil pot čarovnik Krivogled in me temno pogledal.

(Konec prihodnjic)

PISAN DROBIŽ

Besedni uganki

S k sem žival, ki redi človeka, s t me tista žival prežveka.

*

S k pojem kaj prijetno, z g zelo neokretno.

Zlogovnica

Prvo je res velika ptica, drugo tam, kjer se mlati pšenica. Drugo k prvemu priklopi: moč iz mesta pred te stopi.

Pregovor

i d a l h
o a z j j
e s i b e
r d x e s
c l n o l

Rešitev ugank v prihodnji številki.

NAŠI PREGOVORI — PERO

Peró teče, kakor ga vodiš. Dobro peró je boljše ko slab jezik. Kar peró ne naredi, meč stori. Peró marsikaj napiše, o čemer srce nič ne ve.

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stare
Redactor: José Kroselj
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69.9503
Argentina

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3324
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 317.086

Naročnina Svobodne Slovenije za leto 1966: za Argentino \$ 1.400,—. Pri pošiljanju po pošti doplačilo \$ 100,—. Za ZDA in Kanado: 12 dolarjev za pošiljanje z letalsko pošto, in 8 dolarjev za pošiljanje z navadno pošto.

Talleres Gráficos Vilko S. R. L., Estados Unidos 425, Bs. Aires. T. E. 33-7213

Dr. FRANC KNAVS
ODVETNIK
Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital
T. E. 35-2271
Uradne ure 17—20
Na telefonu tudi dopoldne

Celodnevni sestanek SDO bo prvo nedeljo po sv. maši. Predavala in vodila bo sestanek zdravnica Mojca Grzetič. Opoldne kosilo po zmerni ceni.

SLOVENSKO GLEDALIŠČE

R. Falcón 4158 V BUENOS AIRESU

SOBOTA, 2. JULIJA, OB 20

NEDELJA, 3. JULIJA, OB 18

SOBOTA, 9. JULIJA, OB 20

GUILHERME FIGUEREIDO

(A RAPOSA E AS UVAS)

LISICA IN GROZDJE

Komedija v treh dejanjih Igra je namenjena odraslim

Režija: STANKO JEREBIČ Scena: ARH. MARIJAN EILETZ

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno novico, da je dne 26. maja 1966 mirno v Gospodu zaspala po maziljenju s svetim oljem in prejemu papeškega blagoslova za umirajoče naša predobra žena, sestra in zlata mama, gospa

Katarina Zavodnik roj. Bernard

Na njeni zadnji poti k Sv. Križu v Ljubljani jo je z duhovščino spremlilo veliko Trnovčanov.

Preljubo rajnico priporočamo v molitev in blag spomin.

Zaljujoci

v Argentini: sin Jože;

v domovini: mož Jože, sestre Jera, Cilka in Marija, brat Tone in ostalo sorodstvo

Salta-Argentina, Dobro polje pri Brezjah, Radovljica, Otoče, Breg, Žirovnica, Beograd, Sarajevo